II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. oktober 1988

om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans

(88/591/EKSF, EØF, Euratom)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 32 D,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 168 A,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 140 A,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol, undertegnet i Paris den 18. april 1951,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol, undertegnet i Bruxelles den 17. april 1957,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol, undertegnet i Bruxelles den 17. april 1957,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, undertegnet i Bruxelles den 8. april 1965,

under henvisning til anmodning fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1], og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til EKSF-Traktatens artikel 32 D, EØF-Traktatens artikel 168 A og Euratom-Traktatens artikel 140 A kan Rådet i tilknytning til Domstolen oprette en ret i første instans, der skal udøve vigtige retsfunktioner, og hvis medlemmers uafhængighed og evne til at varetage sådanne funktioner er uomtvistelig;

i henhold til ovennævnte bestemmelser kan Rådet give Retten i Første Instans kompetence til som første instans at træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statutterne; Rådet fastsætter i medfør af de nævnte bestemmelser rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i statutterne for Domstolen, der er nødvendige;

i sager, hvori det er nødvendigt at foretage en indgående undersøgelse af komplicerede faktiske omstændigheder, vil det indebære en større grad af retsbeskyttelse for de retsundergivne, at der indføres en mulighed for en behandling i to instanser;

for at opretholde kvaliteten og effektiviteten af retsbeskyttelsen inden for fællesskabsretten bør der skabes grundlag for, at Domstolen kan koncentrere sig om sin hovedopgave, som er at sikre en ensartet fortolkning af fællesskabsretten;

der bør på denne baggrund gøres brug af beføjelsen i EKSF-Traktatens artikel 32 D, EØF-Traktatens artikel 168 A og Euratom-Traktatens artikel 140 A, og der bør til Retten overføres kompetence til, som første instans, at træffe afgørelse i bestemte arter af sager, som ofte kræver en undersøgelse af komplicerede faktiske omstændigheder, nemlig sager, der indbringes af ansatte ved institutionerne, samt, for så vidt angår EKSF-Traktaten, sager, der indbringes af virksomheder eller organisationer vedrørende afgifter, produktion, priser, karteller og koncentrationer og, for så vidt angår EØF-Traktaten, sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer vedrørende konkurrencespørgsmål —

[1] EFT nr. C 187 af 18. 7. 1988, s. 227.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I tilknytning til De Europæiske Fællesskabers Domstol oprettes en retsinstans benævnt De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, i det følgende benævnt »Retten«. Retten har sæde samme sted som Domstolen.

Artikel 2

1. Retten består af tolv medlemer.

2. Medlemmerne vælger Rettens præsident af deres midte for et tidsrum af tre år. Præsidenten kan genvælges.

3. Rettens medlemmer kan udnævnes til at varetage hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal med henblik på at bistå Retten i udførelsen af dens opgave fuldstændig upartisk og uafhængigt i offentlige retsmøder fremsætte begrundede forslag til afgørelse af visse sager, der forelægges for Retten.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udnævnelse af generaladvokaterne fastsættes i Rettens procesreglement.

Et medlem, der udnævnes til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågældende sag.

4. Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. I Rettens procesreglement fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer.

5. Artikel 21 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber finder tilsvarende anvendelse på Rettens medlemmer og justitssekretær.

Artikel 3

1. Retten udøver, i første instans, de beføjelser, der er tillagt Domstolen i henhold til Traktaterne om Oprettelse af Fællesskaberne og de retsakter, der er udstedt til disses gennemførelse:

a) i tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte som omhandlet i EØF-Traktatens artikel 179 og Euratom-Traktatens artikel 152

b) i sager, som indbringes mod Kommissionen i medfør af EKSF-Traktatens artikel 33, stk. 2, og artikel 35 af virksomheder eller de i denne traktats artikel 48 omhandlede organisationer, og som angår individuelle beslutninger, der vedrører anvendelsen af artikel 50 og artikel 57 til 66 i samme traktat

c) i sager, der indbringes mod en af Fællesskabernes institutioner af fysiske eller juridiske personer i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, og som vedrører gennemførelsen af de for virksomhederne gældende konkurrenceregler.

2. Indbringer samme fysiske eller juridiske person et søgsmål, der i medfør af stk. 1 henhører under Rettens kompetence, og et søgsmål som omhandlet i EKSF-Traktatens artikel 40, stk. 1 og 2, EØF-Traktatens artikel 178 eller Euratom-Traktatens artikel 151 med påstand om erstatning for den skade, en af Fællesskabernes institutioner har forvoldt ved den retsakt eller den undladelse af at træffe afgørelse, der er genstand for det første søgsmål, er Retten tillige beføjet til at afgøre søgsmålet om skadeserstatningen.

3. På baggrund af erfaringerne, bl. a. udviklingen i retspraksis, behandler Rådet, når Retten har fungeret i to år, på ny Domstolens forslag om at give Retten i Første Instans beføjelse til at pådømme søgsmål, der anlægges mod Kommissionen i medfør af artikel 33, stk. 2, og artikel 35 i EKSF-Traktaten af virksomheder eller organisationer som omhandlet i artikel 48 i denne traktat, og som angår retsakter vedrørende anvendelsen af artikel 74 i nævnte traktat samt søgsmål, der anlægges mod en fællesskabsinstitution af fysiske eller juridiske personer i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, vedrørende handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger mod dumping og subsidieordninger som omhandlet i nævnte traktats artikel 113.

Artikel 4

EKSF-Traktatens artikel 34, 36, 39, 44 og 92, EØF-Traktatens artikel 172, 174, 176, 184 til 187 og 192 samt Euratom-Traktatens artikel 147, 149, 156 til 159 og 164 finder anvendelse på Retten, jf. dog nedenstående bestemmelser.

Artikel 5

I protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol indsættes efter artikel 43 følgende bestemmelser:

»AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Rettens medlemmers retsstilling og Rettens organisation

Artikel 44

Artikel 2 til 4 og 6 til 9, artikel 13, stk. 1, artikel 17, artikel 18, stk. 2, og artikel 19 i denne statut finder

anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 7 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Justitssekretæren og personalet

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9 og 14 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Rettergangsmåden ved Retten

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 41 og 42, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i Traktatens artikel 32 D, stk. 4 nævnte procesreglement.

Uanset artikel 21, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 47

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitets-spørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær meddeles alle den pågældende sags parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Appel til Domstolen

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager vedrørende tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til Traktatens artikel 39, stk. 2 og 3, og artikel 92, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 33 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om, hvilken part der skal betale sagsomkostningerne eller om størrelsen af det pågældende beløb.

Rettergangmåden ved Domstolen

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Opsættende virkning

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog Traktatens artikel 39, stk. 2 og 3.

Uanset Traktatens artikel 44 har en afgørelse fra Retten om annullation af en almengyldig afgørelse først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af Traktatens artikel 39, stk. 2 og 3.

Afgørelse truffet af Domstolen som appelinstans

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, findes berettiget, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som bestående for parterne i sagen.«

Artikel 6

De hidtidige artikler 44 og 45 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol bliver henholdsvis artikel 55 og 56.

Artikel 7

I protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol indsættes efter artikel 43 følgende bestemmelser:

»AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 44

Artikel 2 til 8 og 13 til 16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20 og 21, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i Traktatens artikel 168 A, stk. 4, nævnte procesreglement.

Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 47

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet proces-

skrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolen justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dem. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær meddeles alle den pågældende sags parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager vedrørende tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til Traktatens artikel 185, artikel 186 og artikel 192, stk. 4, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 36 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om, hvilken part der skal betale sagsomkostningerne eller om størrelsen af det pågældende beløb.

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog Traktatens artikel 185 og 186.

Uanset Traktatens artikel 187 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af Traktatens artikel 185 og 186.

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, findes berettiget, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som bestående for parterne i sagen.«

Artikel 8

De hidtidige artikler 44, 45 og 46 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol bliver henholdsvis artikel 55, 56 og 57.

Artikel 9

I protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol indsættes efter artikel 44 følgende bestemmelser:

»AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 45

Artikel 2 til 8 og 13 til 16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 46

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 47

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20 og 21, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i Traktatens artikel 140 A, stk. 4, nævnte procesreglement.

Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 48

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 49

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær meddeles alle den pågældende sags parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 50

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end med-

lemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager vedrørende tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 51

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til Traktatens artikel 157, artikel 158 og artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 37 i denne statut.

Artikel 52

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om, hvilken part der skal betale sagsomkostningerne eller om størrelsen af det pågældende beløb.

Artikel 53

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 54

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog Traktatens artikel 157 og 158.

Uanset Traktatens artikel 159 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 50, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af Traktatens artikel 157 og 158.

Artikel 55

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, findes berettiget, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som bestående for parterne i sagen.«

Artikel 10

De hidtidige artikler 45, 46 og 47 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol bliver henholdsvis artikel 56, 57 og 58.

Artikel 11

Den første præsident for Retten vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne. Medlemsstaternes regeringer kan dog med fælles aftale beslutte, at fremgangsmåden i artikel 2, stk. 2, skal finde anvendelse.

Umiddelbart efter sin oprettelse fastsætter Retten sit procesreglement.

Indtil Rettens procesreglement træder i kraft, finder Domstolens procesreglement tilsvarende anvendelse.

Artikel 12

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de medlemmer af Retten, hvis embeder efter forløbet af den første treårsperiode skal nybesættes i henhold til EKSF-Traktatens artikel 32 D, stk. 3, EØF-Traktatens artikel 168 A, stk. 3, og Euratom-Traktatens artikel 140 A, stk. 3.

Artikel 13

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,* med undtagelse af

artikel 3, der træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af en meddelelse fra Domstolens præsident, hvori denne fastslår, at Retten gyldigt er blevet oprettet.

Artikel 14

Sager som omhandlet i artikel 3, der allerede er blevet anlagt ved Domstolen på tidspunktet for nævnte artikels ikrafttrædelse, og hvori der endnu ikke er blevet forelagt foreløbig rapport for Domstolen som omhandlet i artikel 44, stk. 1, i Domstolens procesreglement, hjemvises til Retten.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 1988.

På Rådets vegne
Th. PANGALOS
Formand